

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2015. gada 15. jūlijā *

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Kvotu un cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Ierobežojums 10 % apmērā no apgrozījuma — Atbilstošais apgrozījums — Sadarbība administratīvajā procesā — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai

Lieta T-391/10

Nedri Spanstaal BV, Venlo [*Venlo*] (Nīderlande), ko sākotnēji pārstāvēja *M. Slotboom* un *B. Haan*, vēlāk – *M. Slotboom*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *P. Van Nuffel*, *S. Noë* un *V. Bottka*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*] (referents), tiesneši *F. Deuss* [*F. Dehousse*] un *E. Kolins* [*A. Collins*],

sekretārs *J. Plingers* [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 27. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

Tiesvedības priekšmets

- 1 Šī prasība ir vērsta pret Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds; turpmāk tekstā – “sākotnējais lēmums”), ar kuru tika piemērotas sankcijas attiecībā uz aizliegto vienošanos starp priekšspriegojuma tērauda (turpmāk tekstā – “PT”) piegādātājiem, kas ir piedalījušies kvotu noteikšanas, klientu sadales, cenu noteikšanas un apmaiņas ar konfidenciālu komercinformāciju attiecībā uz cenām, apjomu un klientiem Eiropas, reģionālā un valstu līmenī darbībās.
- 2 Sākotnējo lēmumu Eiropas Komisija adresēja:
 - *ArcelorMittal SA*,
 - *ArcelorMittal Wire France SA*,
 - *ArcelorMittal Fontaine SA*,
 - *ArcelorMittal Verderio Srl*,
 - *Emesa-Trefilería, SA* (turpmāk tekstā – “*Emesa*”),
 - *Industrias Galycas SA* (turpmāk tekstā – “*Galycas*”),
 - *ArcelorMittal España SA*,
 - *Trenzas y Cables de Acero PSC, SL* (turpmāk tekstā – “*Tycsa*”),
 - *Trefilerías Quijano SA* (turpmāk tekstā – “*TQ*”),
 - *Moreda-Riviere Trefilerías SA* (turpmāk tekstā – “*MRT*”),
 - *Global Steel Wire, SA* (turpmāk tekstā – “*GSW*”),
 - *Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA* (turpmāk tekstā – “*Socitrel*”),
 - *Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA* (turpmāk tekstā – “*Companhia Previdente*”),
 - *voestalpine Austria Draht GmbH* (turpmāk tekstā – “*Austria Draht*”),
 - *voestalpine AG*,
 - *Fapricela Indústria de Trefilaria, SA* (turpmāk tekstā – “*Fapricela*”),
 - *Proderac – Productos Derivados del Acero, SA* (turpmāk tekstā – “*Proderac*”),
 - *Westfälische Drahtindustrie GmbH* (turpmāk tekstā – “*WDI*”),
 - *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* (turpmāk tekstā – “*WDV*”),

- *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā – “*Pampus*”),
- *Nedri Spanstaal BV* (turpmāk tekstā – “*Nedri*”), prasītāja,
- *Hit Groep BV*,
- *DWK Drahtwerk Köln GmbH* un *Saarstahl AG* (turpmāk tekstā kopā – “*DWK*”),
- *Ovako Hjulbro AB*,
- *Ovako Dalwire Oy AB*,
- *Ovako Bright Bar AB*,
- *Rautaruukki Oyj*,
- *Italcables SpA* (turpmāk tekstā – “*ITC*”),
- *Antonini SpA*,
- *Redaelli Tecna SpA* (turpmāk tekstā – “*Redaelli*”),
- *CB Trafilati Acciai SpA* (turpmāk tekstā – “*CB*”),
- *ITAS – Industria Trafileria Applicazioni Speciali SpA* (turpmāk tekstā – “*Itas*”),
- *Siderurgica Latina Martin SpA* (turpmāk tekstā – “*SLM*”),
- *Ori Martin SA*,
- *Emme Holding SpA*, iepriekšējais nosaukums, vēlāk no jauna nosaukta *Trafilerie Meridionali Spa* (turpmāk tekstā – “*Trame*”).

3 Sākotnējo lēmumu Komisija divas reizes grozīja.

4 Pirmkārt, 2010. gada 30. septembrī Komisija pieņēma Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, ar kuru tika grozīts sākotnējais lēmums (turpmāk tekstā – “pirmais lēmums par grozījumiem”). Būtībā pirmā lēmuma par grozījumiem rezultātā tika samazināts naudas soda apmērs, kas tika uzlikts šādām sabiedrībām: *ArcelorMittal Verderio*, *ArcelorMittal Fontaine* un *ArcelorMittal Wire France*, *ArcelorMittal España*, *WDI* un *WDV*.

5 Pirmais lēmums par grozījumiem tika adresēts visiem sākotnējā lēmuma adresātiem.

6 Otrkārt, 2011. gada 4. aprīlī Komisija pieņēma Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, ar ko tika grozīts sākotnējais lēmums (turpmāk tekstā – “otrais lēmums par grozījumiem”). Būtībā otrā lēmuma par grozījumiem rezultātā tostarp tika samazināts naudas soda apmērs, kas tika uzlikts šādām sabiedrībām: *ArcelorMittal*, *ArcelorMittal Verderio*, *ArcelorMittal Fontaine* un *ArcelorMittal Wire France*, no vienas puses, un *SLM* un *Ori Martin*, no otras puses. Vienīgi šīs sabiedrības ir otrā lēmuma par grozījumiem adresātes.

7 Pēc Vispārējās tiesas iniciatīvas visas sabiedrības, kas bija iesniegušas prasību par sākotnējo lēmumu, attiecīgajā gadījumā saņēma paziņojumu par otro lēmumu par grozījumiem.

- 8 Vispārējā tiesa uzdeva *Nedri* jautājumus par sekām, kas no šiem sākotnējā lēmuma grozījumiem var izrietēt attiecībā uz tās argumentācijas saturu, un tai bija iespēja pielāgot savus pamatus un prasījumus, lai ņemtu vērā šīs iespējamās sekas.
- 9 Tātad sākotnējais lēmums ar grozījumiem, kas ir tikuši izdarīti ar pirmo un otro lēmumu par grozījumiem, šīs prasības vajadzībām veido “apstrīdēto lēmumu”.
- 10 Par sākotnējo lēmumu, pirmo lēmumu par grozījumiem, otro lēmumu par grozījumiem vai vēstulēm, ko Komisija nosūtīja, atbildot uz dažu sākotnējā lēmuma adresātu sniegtajiem lūgumiem attiecībā uz atkārtotu to maksātspējas vērtējumu, tika celtas divdesmit astoņas prasības (lietas T-385/10 *ArcelorMittal Wire France u.c./Komisija*, T-388/10 *Productos Derivados del Acero/Komisija*, T-389/10 *SLM/Komisija*, T-391/10 *Nedri Spanstaal/Komisija*, T-393/10 *Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija*, T-398/10 *Fapricela/Komisija*, T-399/10 *ArcelorMittal España/Komisija*, T-406/10 *Emesa-Trefilería* un *Industrias Galycas/Komisija*, T-413/10 *Socitrel/Komisija*, T-414/10 *Companhia Previdente/Komisija*, T-418/10 *voestalpine* un *voestalpine Wire Rod Austria/Komisija*, T-419/10 *Ori Martin/Komisija*, T-422/10 *Trafilerie Meridionali/Komisija*, T-423/10 *Redaelli Tecna/Komisija*, T-426/10 *Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija*, T-427/10 *Trefilerías Quijano/Komisija*, T-428/10 *Trenzas y Cables de Acero/Komisija*, T-429/10 *Global Steel Wire/Komisija*, T-436/10 *Hit Groep/Komisija*, T-575/10 *Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija*, T-576/10 *Trefilerías Quijano/Komisija*, T-577/10 *Trenzas y Cables de Acero/Komisija*, T-578/10 *Global Steel Wire/Komisija*, T-438/12 *Global Steel Wire/Komisija*, T-439/12 *Trefilerías Quijano/Komisija*, T-440/12 *Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija*, T-441/12 *Trenzas y Cables de Acero/Komisija* un T-409/13 *Companhia Previdente* un *Socitrel/Komisija*).

Tiesvedības priekšvēsture

Nozare, kas ir tiesvedības priekšmets

Prece

- 11 Aizliegtā vienošanās, par kuru Komisija ir uzlikusi naudas sodu, ir saistīta ar PT. Šis apzīmējums attiecas uz metāla stieplēm un dzīslām un tostarp, pirmkārt, tēraudu iepriekšsaspriegtajam betonam, kas ir izmantojams balkonu, balsta pāļu vai vadu realizēšanā, un, otrkārt, pēcsaspriegtajam betonam, kas ir izmantojams industriālā celtniecībā, pazemes celtniecībā vai tiltu būvē (apstrīdētā lēmuma preambulas 2. apsvērums).
- 12 PT preču klāsts ietver vairākus vienkāršu stieplu veidus (piemēram, gludas, spīdīgas vai galvanizētas, profilētas, rievainas stieples), kā arī vairākus dzīslu veidus (piemēram, spīdīgas, profilētas, ar poliuretānu vai metālu pārklātas dzīslas). PT dzīslas sastāv no trim vai septiņām stieplēm. Tiek tirgots dažādu diametru PT. Tomēr Komisija nav ņēmusi vērā speciālās dzīslas, tas ir, galvanizētas vai pārklātas – ieeļļotas vai vaskotas – dzīslas un atsaites troses, tas ir, galvanizētas, pārklātas dzīslas un galvanizētas stieples, ko izmanto tiltu būvē (apstrīdētā lēmuma preambulas 3. un 4. apsvērums).
- 13 Apstrīdētajā lēmumā tāpat ir norādīts, ka vairākās valstīs ir vajadzīga tehniskā atļauja, ko sniedz valsts iestādes. Sertificēšanas procedūrām ir vajadzīgi aptuveni seši mēneši (apstrīdētā lēmuma preambulas 5. apsvērums).

Piedāvājuma struktūra

- 14 Aplūkojot aizliegtās vienošanās dalībniekus kopumā un saskaņā ar to, kas ir norādīts apstrīdētajā lēmumā, tie kontrolēja aptuveni 80 % no Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) veiktās pārdošanas. Vairākumā valstu līdzās dažiem vietējiem ražotājiem bija pārstāvēti vairāki no lielākajiem ražotājiem. Šo lielāko ražotāju vairākums veidoja daļu no metalurģijas grupām, kas ražoja tostarp stiepli, kura ir PT izejviela un galvenais izdevumu komponents. Pretēji neiekļautajiem uzņēmumiem, kuriem savas izejvielas bija jāpērk tirgū, iekļautie uzņēmumi parasti rēķinājās ar to grupas ietvaros pastāvošajām piegādēm. Visā apstrīdētajā lēmumā konstatētajā aizliegtās vienošanās laikposmā ražošanas nozare ziņoja par būtisku un ilgstošu PT pārmērīgo [ražošanas] kapacitāti (apstrīdētā lēmuma preambulas 98. un 99. apsvērums).
- 15 2001. gadā PT pārdošanas EEZ ietvaros vērtība bija aptuveni EUR 365 miljoni par apjomu, kas šajā pašā gadā kopumā sasniedza 600 000 tonnu. Šī pārdošana no 20 līdz 25 % apmērā attiecas uz PT stiepli un no 75 līdz 80 % apmērā – uz PT dzīslām; šie vidējie skaitļi zināmā mērā atšķiras atkarībā no katras valsts. Itālija bija valsts ar vislielāko PT patēriņu (aptuveni 28 % no PT pārdošanas EEZ ietvaros). Citas lielas patērētājvalstis bija Spānija (16 %), kā arī Nīderlande Francija, Vācija un Portugāle (no 8 līdz 10 % katra) (apstrīdētā lēmuma preambulas 100. apsvērums).

Pieprasījuma struktūra

- 16 Saskaņā ar apstrīdēto lēmumu PT pieprasījuma struktūra ir ļoti heterogēna. Gatavu celtniecības materiālu ražotāji un specializēti celtniecības uzņēmumi izmanto PT, piemēram, ēku vai tiltu stabilizēšanai paredzētajās konstrukcijās. Klientu loku veido ļoti neliels lielu klientu skaits – piemēram, *Addtek International Oy AB* (turpmāk tekstā – “*Addtek*”), kas ir vēlāk kļuvusi par *Consolis Oy AB*, kura pārstāv no 5 līdz 10 % no PT patēriņa Eiropas Savienībā, – un liels mazāku klientu skaits (apstrīdētā lēmuma preambulas 101. un 102. apsvērums).
- 17 Komerciālā prakse katrā dalībvalstī ir atšķirīga. PT ražotāji un viņu klienti bieži noslēdz ietvarlīgumus uz sešiem vai divpadsmit mēnešiem. Tādējādi atkarībā no pieprasījuma klienti norunātā kopējā apjoma ietvaros pasūta tonnāžu par norunāto cenu. Atbilstoši veiktajām pārrunām līgumi tiek regulāri pagarināti (apstrīdētā lēmuma preambulas 103. apsvērums).

Tirdzniecība Eiropas Savienībā un EEZ

- 18 Atbilstoši tam, kas ir norādīts apstrīdētajā lēmumā, PT pārdošanas apjoms laikposmā, uz ko attiecas aizliegtā vienošanās, parāda, ka tirdzniecība starp Savienības dalībvalstīm bija intensīva. PT tika ražots un tirgots visā EEZ, ieskaitot Norvēģiju (apstrīdētā lēmuma preambulas 104. apsvērums).

Nedri un tā mātesuzņēmums Hit Groep

- 19 *Nedri* ir PT ražotāja.
- 20 Laikposmā no 1969. gada līdz 1994. gadam *Nedri* atradās *Hoogovens Groep BV* tiešā vai netiešā kontrolē. Laikposmā no 1987. gada 1. maija līdz 1994. gada 28. februārim šī kontrole tika īstenota ar sabiedrības *Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf BV* starpniecību, kurai pilnā apmērā piederēja *Nedri* akcijas.
- 21 1994. gada 28. februārī *Hoogovens Groep* šo sabiedrību, ieskaitot tai pilna apmērā piederošo meitasuzņēmumu *Nedri*, pārdeva trim uzņēmumiem. Sabiedrības *Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf* nosaukums tad tika mainīts un tā kļuva par *Hit Groep BV*, kurai joprojām piederēja visas *Nedri* akcijas.

- 22 Laikposmā no 1994. gada 1. maija līdz 1997. gada 31. decembrim *Nedri* bija *Nedri Draht Beteiligungs GmbH* pilnībā piederošs meitasuzņēmums, kura pati 70 % apmērā piederēja *Hit Groep* un 30 % apmērā – *Thyssen Draht AG*.
- 23 Laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 17. janvārim *Hit Groep* no jauna piederēja visas *Nedri* akcijas.
- 24 2002. gada 17. janvārī *Nedri* tika pārdots *Vadeho III BV*.
- 25 Mazāk nekā vienu mēnesi vēlāk, 2002. gada 15. februārī, *Vadeho III BV* 95 % no savas dalības *Nedri* kapitāla pārdeva privātiem investoriem un atlikušos 5 % – *Nedri* valdes locekļiem. Ar 2003. gada 6. maija nolīgumu *Nedri* pārņēma *WDI* darbību attiecībā uz PT. Kopš 2003. gada 14. maija *WDI* pieder dalība 30 % apmērā *Nedri* kapitālā un kopš 2006. gada 20. novembra sabiedrībai *Ovako Holdings BV*, kura pati pilnībā pieder *Pampus Stahlbeteiligungs GmbH*, pieder 70 % no *Nedri* kapitāla.
- 26 *Nedri* EEZ ietvaros gūtais apgrozījums attiecībā uz PT 2001. gadā bija EUR 31 641 636. Tās konsolidētais visā pasaulē gūtais apgrozījums 2009. gadā bija EUR 67 420 000.

Administratīvais process

- 27 2002. gada 9. janvārī *Bundeskartellamt* (Vācijas konkurences iestāde) nodeva Komisijai dokumentus attiecībā uz Vācijas vietēja līmeņa darba tiesā izskatīšanā esošu lietu par agrāka *WDI* darbinieka atlaišanu. Šis darbinieks apstiprināja, ka ir bijis iesaistīts LESD 101. panta pārkāpumā saistībā ar PT. Šajā kontekstā viņš sniedza paziņojumu par iesaistītajiem uzņēmumiem un ziņoja sākotnējo informāciju par pārkāpumu (apstrīdētā lēmuma preambulas 105. apsvērums).

Pirmais pieteikums iecietības programmas piemērošanai un *DWK* piešķirtais atbrīvojums

- 28 2002. gada 18. jūnijā *DWK* sniedza Komisijai paziņojumu par LESD 101. panta pārkāpumu saistībā ar PT, kurā ir bijis iesaistīts pats šis uzņēmums, kā arī citi uzņēmumi. Šajā kontekstā *DWK* precizēja, ka tā cer, ka tai tiks piemērots Komisijas 2002. gada 19. februāra Paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un naudas soda samazināšanu karteļu gadījumos (OV C 45, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “paziņojums par iecietību”) (apstrīdētā lēmuma preambulas 106. apsvērums).
- 29 2002. gada 3. jūlijā *DWK* pārstāvji tikās ar Komisiju un apsprieda iecietības programmas procedūru. 2002. gada 19. jūlijā Komisija piešķīra *DWK* nosacītu atbrīvojumu no naudas soda atbilstoši paziņojuma par iecietību 8. panta b) punktam, ievērojot, ka tā ir bijusi pirmā persona, kas ir iesniegusi pierādījumus, kuri ir ļāvuši Komisijai konstatēt LESD 101. panta pārkāpumu attiecībā uz iespējamu aizliegto vienošanos starp PT ražotājiem visā Savienībā (apstrīdētā lēmuma preambulas 107. apsvērums).

Pārbaudes un informācijas pieprasījumi

- 30 2002. gada 19. un 20. septembrī Komisija saskaņā ar Padomes 1962. gada 6. februāra Regulas Nr. 17, Pirmās Regulas par [LESD 101. panta un 102. panta] īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.), 14. panta 2. vai 3. punktu veica pārbaudes tostarp *WDI*, *DWK*, *Tycsa*, *Nedri*, *ITC*, *Redaelli*, *Itas*, *SLM* un *Edilsider* (sabiedrība, kas pieder *Tréfileurope Italia Srl*, kura ir kļuvusi par *ArcelorMittal Verderio*, pārdošanas pārstāvim) telpās, kā arī to attiecīgajos meitasuzņēmumos vai saistītajos uzņēmumos (apstrīdētā lēmuma preambulas 108. apsvērums).

- 31 Sākot no 2002. gada 19. septembra Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 17 11. pantu un Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. pantā un 102. pantā] (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 18. pantu uzņēmumiem – sākotnējā lēmuma adresātiem, to mātesuzņēmumiem, citiem uzņēmumiem, noteiktām personām (*Redaelli* pensionētam darbiniekam un turpmāk – komercdarbības padomniekam un *Tréfileurope Italia* pārdošanas pārstāvim ar *Edilsider* starpniecību) un noteiktām profesionālām apvienībām nosūtīja vairākus informācijas pieprasījumus (apstrīdētā lēmuma preambulas 109. apsvērums).
- 32 2006. gada 7. un 8. jūnijā Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 20. pantu veica pārbaudi agrākā *Redaelli* darbinieka ģimenes locekļa telpās (“studijā”) (apstrīdētā lēmuma preambulas 114. apsvērums).

Citi pieteikumi iecietības programmas piemērošanai un Komisijas sniegtās atbildes

- 33 No apstrīdētā lēmuma adresātiem noteiktas sabiedrības, tādas kā *ITC*, *Nedri*, *SLM*, *Redaelli* un *WDI*, iesniedza oficiālus pieteikumus iecietības programmas piemērošanai saistībā ar paziņojumu par iecietību. *Tycsa* apstiprināja pretkonkurences nolīgumu esamību, bet nelūdza piemērot iecietības programmu (apstrīdētā lēmuma preambulas 110. apsvērums).
- 34 2002. gada 21. septembrī *ITC* lūdza piemērot iecietības programmu, sniedzot tālaika pierādījumus attiecībā uz sanāksmēm, kas starp PT ražotājiem ir notikušas laikposmā starp 1979. un 2002. gadu. 2002. gada 11. novembrī tā sniedza arī uzņēmuma paziņojumu. 2003. gada 10. janvārī Komisija piešķīra *ITC* naudas soda pagaidu samazinājumu no 30 līdz 50 % apmērā ar nosacījumu, ka tā turpina ievērot paziņojuma par iecietību 21. punktā paredzētos nosacījumus (apstrīdētā lēmuma preambulas 111. apsvērums).
- 35 2002. gada 17. oktobrī *Tycsa* atbildēja uz informācijas pieprasījumu, atzīstot faktus un sniedzot to apsūdzošus pierādījumus. 2002. gada 21. oktobrī, atbildot uz informācijas pieprasījumu, *Redaelli* iesniedza to apsūdzošus pierādījumus, un 2003. gada 20. martā tā oficiāli lūdza piemērot paziņojumu par iecietību. 2002. gada 23. oktobrī, atbildot uz informācijas pieprasījumu, *Nedri* iesniedza pierādījumus, katrā ziņā lūdzot paziņojuma par iecietību piemērošanu. 2002. gada 30. oktobrī, atbildot uz informācijas pieprasījumu, *SLM* lūdza samazināt naudas soda apmēru. 2002. gada 4. novembrī un turpmāk 2003. gada 6. martā un 2003. gada 11. jūnijā *Tréfileurope*, atbildot uz informācijas pieprasījumu, iesniedza pašu šo uzņēmumu apsūdzošus pierādījumus, kā arī uzņēmuma paziņojumu nolūkā panākt paziņojuma par iecietību piemērošanu. 2004. gada 17. martā *Galycas* atbildēja uz informācijas pieprasījumu, atzīstot faktus un veicot dažus apsūdzošus paziņojumus. 2004. gada 19. maijā *WDI* sniedza uzņēmuma paziņojumu nolūkā panākt paziņojuma par iecietību piemērošanu. 2007. gada 28. jūnijā citu ar Komisiju notikušo kontaktu vidū *ArcelorMittal* sniedza pieteikumu iecietības programmas piemērošanai, kas galvenokārt ietvēra iepriekšējā *Emesa* darbinieka tālaika ar roku rakstītās piezīmes attiecībā uz laikposmu no 1992. gada līdz 2002. gadam (apstrīdētā lēmuma preambulas 112. apsvērums).
- 36 Atbildot uz pieteikumiem iecietības programmas piemērošanai, Komisija *Nedri* un *WDI* adresēja ar 2008. gada 19. septembri datētu vēstuli, ar kuru tā šos uzņēmumus informēja par neiespējamību piemērot atbrīvojumu no naudas soda un tās nodomu atbilstoši paziņojuma par iecietību 26. punktam piemērot šiem uzņēmumiem naudas soda samazinājumu šī paziņojuma 23. punkta b) apakšpunkta paredzētajās robežās. Šajā pašā dienā Komisija tāpat nosūtīja vēstuli *Redaelli* un *SLM*, noraidot to pieteikumu iecietības programmas piemērošanai (apstrīdētā lēmuma preambulas 113. apsvērums)..

Procesa uzsākšana un paziņojums par iebildumiem

- 37 2008. gada 30. septembrī Komisija pieņēma paziņojumu par iebildumiem, kurš tika paziņots vairākām sabiedrībām, tostarp *Nedri*.

38 Visi paziņojuma par iebildumiem adresāti, atbildot uz Komisijas izteiktajiem iebildumiem, iesniedza rakstveida piezīmes.

Pieklūve lietai un uzklausišana

39 Paziņojuma par iebildumiem adresātiem bija nodrošināta iespēja iegūt pieklūvi Komisijas lietai DVD ierakstītas kopijas formā. Vienlaikus šīs sabiedrības saņēma arī sarakstu, kurā ir uzskaitīti izmeklēšanas lietā iekļautie dokumenti un ir norādīts katra dokumenta pieejamības līmenis. Tās tika informētas, ka ar DVD tām tiek nodrošināta pieklūve visiem dokumentiem, ko Komisija ir varējusi iegūt izmeklēšanas gaitā, izņemot dokumentus vai dokumentu daļas, kas ietver komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju. Pieklūve ar iecietību saistītajiem dokumentiem tika piešķirta Komisijas telpās.

40 *HIT Groep* ieguva pieklūvi *Nedri* atbildes uz paziņojumu par iebildumiem daļai attiecībā uz mātesuzņēmuma atbildību, un 2008. gada 19. decembrī *Nedri* ieguva pieklūvi *Hit Groep* atbildes uz paziņojumu par iebildumiem daļai attiecībā uz mātesuzņēmuma atbildību.

41 2009. gada 11. un 12. februārī notika uzklausišana. Tajā piedalījās visi uzņēmumi – paziņojuma par iebildumiem adresāti, izņemot *HIT Groep*, *Emesa* un *Galycas*.

42 Četrpadsmit uzņēmumi tāpat norādīja uz maksātspēju Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “2006. gada pamatnostādnes”), 35. punkta izpratnē. Lai pamatotu šo lūgumu, tie sniedza pamatojumu.

Papildu informācijas pieprasījumi

43 Turpmāk Komisija nosūtīja informācijas pieprasījumus *GSW*, *MRT*, *Tycsa*, *TQ*, *Companhia Previdente* un *Socitrel*, lai noskaidrotu noteiktus jautājumus saistībā tostarp ar to uzņēmumu struktūru. Šis sabiedrības sniedza atbildes laikposmā no 2009. gada 6. marta līdz 15. aprīlim.

44 Komisija tāpat nosūtīja informācijas pieprasījumus visiem sākotnējā lēmuma adresātiem, lai noteiktu attiecīgo preču pārdošanas vērtību, kā arī grupu apgrozījumu. Visi adresāti uz šiem pieprasījumiem atbildēja.

Apstrīdētais lēmums

45 Apstrīdētais lēmums attiecas uz aizliegtu vienošanos starp PT piegādātājiem, kas ir piedalījušies kvotu noteikšanas, klientu sadales, cenu noteikšanas un apmaiņas ar konfidenciālu komercinformāciju attiecībā uz cenu, apjomu un klientiem Eiropas, reģionālā un valstu līmenī darbībās. Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma preambulas 1. apsvērumu šie uzņēmumi tādējādi ir izdarījuši LESD 101. panta 1. punkta un, sākot no 1994. gada 1. janvāra, EEZ līguma 53. panta 1. punkta vienotu un turpinātu pārkāpumu. Prettiesiskās vienošanās ir notikušas vismaz no 1984. gada sākuma un ir turpinājušās līdz 2002. gada 19. septembrim.

46 Izmeklēšanā bija iesaistīti 18 uzņēmumi. Apstrīdētā lēmuma preambulas 122.–133. apsvērumā ir vispārīgi aprakstītas aizliegtās vienošanās ietvaros notikušās norunas, kas ir procesa priekšmets. Šie apsvērumi ir īsumā izklāstīti turpmāk, ciktāl tajos aprakstītie fakti ļauj labāk saprast tiesvedības kontekstu.

47 Vismaz no 80. gadu pirmās puses (1984. gada) un līdz Komisijas pārbaužu veikšanas brīdim 2002. gada 19. un 20. septembrī vairāki uzņēmumi, kas darbojās PT nozarē, daļēji vai pastāvīgi piedalījās Eiropas mēroga nolīgumos, kurus veidoja tā saucamais “Cīrihes posms” un tā saucamais “Eiropas” posms, vai

attiecīgajā gadījumā valstu vai reģionālos nolīgumos. Eiropas mēroga nolīgumiem un valstu vai reģionālajiem nolīgumiem bija viens un tas pats mērķis uzturēt līdzsvaru, lai izvairītos no cenu krišanās mainīgajā Eiropas tirgū, ko raksturoja pārmērīgas ražošanas kapacitātes. Tādējādi uzņēmumi, noslēdzot nolīgumus par kvotām, cenām vai klientu sadali, pastāvīgi mēģināja izvairīties no intensīvas konkurences to valsts iekšējā tirgū vai eksporta tirgos.

Cīrihes klubs un reģionālie nolīgumi

- 48 Eiropas mēroga nolīguma pirmais posms ir nosaukts par “Cīrihes klubu”. Tātad laikposmā no 1984. gada 1. janvāra līdz 1996. gadam 9. janvārim, reaģējot uz tajā laikā pastāvošo ievērojamo spiedienu uz cenām, *Tréfileurope SA*, *Nedri*, *WDI*, *DWK* – vai to priekšteces – un *Redaelli*, kura pārstāvēja vairākus citus Itālijas uzņēmumus (vismaz 1993. un 1995. gadā), noteica kvotas attiecībā uz katru valsti (Vācija, Spānija, Francija, Itālija, Austrija un Benilukss), sadalīja klientus, fiksēja cenas un apmainījās ar konfidenciālu komercinformāciju. Tām pievienojās Spānijas ražotāji – *Emesa* 1992. gadā un *Tycsa* – 1993. gadā, kuri aptuveni tajā pašā laikā attiecībā uz Ibērijas tirgu sāka apvienoties “Spānijas klubā” sākotnēji ar citiem Spānijas ražotājiem un vēlāk arī ar Portugāles ražotājiem. 80. gadu gaitā Cīrihes kluba sanāksmes galvenokārt notika Cīrihē (Šveice) un 90. gados – Diseldorfā (Vācija).
- 49 Vēlākais 1995. gada 23. janvārī un visā pārējā 1995. gadā Itālijas uzņēmumi *Redaelli*, *ITC*, *CB* un *Itas* (pēdējos trīs uzņēmumus bieži pārstāvēja *Redaelli*) ar citiem Cīrihes kluba uzņēmumiem saskaņoja (pārskatītu) nolīgumu par kvotām, kam bija jāregulē Itālijas ražotāju un citu Cīrihes kluba ražotāju pārdošana Itālijā un pārējā Eiropā. Rezultātā neviens nolīgums nevarēja tikt noslēgts, jo Itālijas ražotāju pieprasītās eksporta kvotas tika uzskatītas par pārāk augstām. Tas ietekmēja Cīrihes kluba sairšanu, kura pēdējā apstiprinātā sanāksme notika 1996. gada 9. janvārī.
- 50 1995. gada 5. decembrī Itālijas uzņēmumi *Redaelli*, *ITC*, *CB* un *Itas* tomēr savstarpēji noslēdza nolīgumu, nosakot kvotas gan attiecībā uz Itālijas tirgu, gan arī attiecībā uz eksportu no Itālijas uz pārējo Eiropu (“Itālijas klubs”). Pēc tam šiem Itālijas uzņēmumiem (no jauna) pievienojās *Tréfileurope* un *Tréfileurope Italia*, *SLM*, *Trame*, *Tycsa*, *DWK* un *Austria Draht*. Līdz Komisijas pārbaudei regulāri notika sanāksmes, lai uzraudzītu nolīguma par kvotām izpildi, noteiktu cenas (ieskaitot uzcenojumu ar nosaukumu “pielikums”), sadalītu klientus un apmainītos ar konfidenciālu komercinformāciju. Šīs sabiedrības izmantoja sarežģītu uzraudzības sistēmu ar neatkarīgu trešo personu starpniecību, kuras regulāri kontrolēja cenas un Itālijā esošiem klientiem pārdoto faktisko apjomu.
- 51 Starp Cīrihes klubu un Itālijas klubu pastāvēja īpaša saskaņošana. *Redaelli* un turpmāk – *Tréfileurope* nodrošināja Eiropas mēroga nolīguma dalībnieku informētību. Savukārt Itālijas kluba dalībnieki ar *Redaelli*, vēlāk – ar *Tréfileurope*, *DWK* un *Tycsa*, kas ir piedalījušās abos klubos, starpniecību tāpat tika informēti par nozīmīgiem notikumiem Eiropas mēroga nolīguma kontekstā.
- 52 Paralēli visā 1996. gadā Itālijas uzņēmumi (vismaz *Redaelli*, *CB*, *ITC* un *Itas*), *Tycsa* un *Tréfileurope* saskaņoja un 1996. gada beigās noslēdza īpašu nolīgumu ar nosaukumu “Dienvidu nolīgums”, kurā tika noteikts katra no dalībniekiem iekļūšanas Dienvideiropas valstu (Beļģija, Spānija, Francija, Itālija un Luksemburga) [tirgū] apjoms un paredzēta to apņemšanās kopīgi saskaņot kvotas ar citiem Ziemeļeiropas ražotājiem.

Eiropas klubs un reģionālie nolīgumi

- 53 Lai pārvarētu Cīrihes kluba krīzi, tā agrākie dalībnieki (tomēr ar Itālijas ražotāju, it īpaši *Redaelli*, mazāk regulāru dalību) laikposmā no 1996. gada janvāra līdz 1997. gada maijam tāpat turpināja rīkot regulāras sanāksmes. 1997. gada maijā *Tréfileurope*, *Nedri*, *WDI*, *DWK*, *Tycsa* un *Emesa* (turpmāk tekstā – “pastāvīgie dalībnieki”) beigās pieņēma pārskatītu Eiropas mēroga nolīgumu, ar kuru tie

piešķir kvotas, kuras tika aprēķinātas, pamatojoties uz īpašu atsauces reģionu un atsauces laikposmu (no 1995. gada ceturktā ceturksņa līdz 1997. gada pirmajam ceturksnim). Šis otrais Eiropas mēroga nolīgumu posms ir nosaukts par “Eiropas klubu”.

- 54 Pastāvīgie dalībnieki turklāt sadalīja klientus un noteica preču cenu (īpašā veidā attiecībā gan uz katru valsti, gan arī katru klientu). Tie vienojās par saskaņošanas noteikumiem, ieskaitot par nolīgumu īstenošanu katrā valstī un par saskaņošanu ar citiem ieinteresētiem uzņēmumiem, kuri darbojās tajās pašās valstīs vai attiecībā uz tiem pašiem klientiem, atbildīgu koordinatoru noteikšanu. Turklāt to pārstāvji regulāri tikās dažādos līmeņos (direktori un pārdošanas pārstāvji), lai pārraudzītu nolīgumu īstenošanu. Tie apmainījās ar konfidenciālu komercinformāciju. Novirzes no saskaņotas komerciālas rīcības gadījumā tika piemērota adekvātas kompensācijas sistēma.
- 55 Šī Eiropas mēroga nolīguma ietvaros pastāvīgie dalībnieki, kuriem dažos gadījumos pievienojās Itālijas ražotāji un *Fundia Hjulsbro AB* (turpmāk tekstā – “*Fundia*”), *ad hoc* kārtībā, ja tiem ir bijusi interese (atkarībā no to dalības apspriežamajā tirgū), stājās arī divpusējos (vai daudzpusējos) kontaktos un piedalījās cenas noteikšanā un klientu sadalē.
- 56 Laikposmā, sākot vismaz no 2000. gada septembra līdz Komisijas pārbaudēm 2002. gada septembrī, pastāvīgie dalībnieki, kā arī *ITC*, *CB*, *Redaelli*, *Itas* un *SLM* regulāri tikās ar mērķi integrēt Itālijas uzņēmumus Eiropas klubā kā pastāvīgus dalībniekus.
- 57 Šajā pašā laikposmā līdzās vispārīgo kvotu attiecībā uz katru ģeogrāfisko zonu noteikšanai tika diskutēta kvotu sadale attiecībā uz katru klientu. Uzņēmumam, kas parasti koordinēja konkrētu valsts tirgu, bija arī jāvada sarunas par detalizētu kvotu piešķiršanu attiecībā uz katru šajā valstī esošu klientu.
- 58 Eiropas kluba dalībnieki mēģināja arī kā pastāvīgus dalībniekus iegūt ne vien Itālijas ražotājus, bet arī visus citus nozīmīgus PT ražotājus, ar kuriem tiem pagātnē ir bijušas noteiktas norunas vai ir pastāvējuši divpusēji vai daudzpusēji kontakti, un sadalīt Eiropas kvotas attiecībā pret katru valsti, kā tas jau agrāk bija īstenots Cīrihes kluba ietvaros.
- 59 Līdzās Eiropas mēroga nolīgumam un Itālijas klubam pieci Spānijas uzņēmumi – *TQ*, *Tycsa*, *Emesa*, *Galycas* un *Proderac* (ši pēdējā – sākot no 1994. gada maija) un divi Portugāles uzņēmumi – *Socitrel*, sākot no 1994. gada aprīļa, un *Fapricela*, sākot no 1998. gada decembra, attiecībā uz Spāniju un Portugāli vienojās saglabāt nemainīgu savu tirgus daļu, noteikt kvotas, sadalīt klientus, ieskaitot klientus saistībā ar būvdarbu publiskā iepirkuma līgumiem, un noteikt cenas un samaksas nosacījumus. Turklāt tie apmainījās ar konfidenciālu komercinformāciju (Spānijas klubs).
- 60 Eiropas mēroga un reģionālie nolīgumi (Itālijas klubs/Spānijas klubs/Dienvidu nolīgums) palika spēkā līdz pārbaužu brīdim, ko Komisija veica 2002. gada septembrī.
- 61 Attiecībā konkrētāk uz *Nedri* Komisija konstatē, ka tā tieši piedalījās aizliegtās vienošanās darbībā no 1984. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 19. septembrim (apstrīdētā lēmuma preambulas 802. apsvērums).
- 62 Turpmāk tā norāda, ka laikposmā no 1987. gada 1. maija līdz 1994. gada 1. maijam un no 1997. gada 31. decembra līdz 2002. gada 17. janvārim *Hit Groep* tieši vai netieši piederēja viss *Nedri* kapitāls. Attiecībā uz starpposmu, kurā *Nedri* bija piederīga *Nedri Draht Beteiligungs*, kura pati 70 % apmērā piederēja *Hit Groep* un 30 % apmērā – *Thyssen Draht*, Komisija norāda, ka tai nav pietiekamu pierādījumu, kas pierādītu, ka *Hit Groep* īstenoja vai varēja īstenot izšķirošu ietekmi uz *Nedri*. Tādējādi tā neuzskata *Hit Groep* par atbildīgu par *Nedri* pārkāpjošo darbību attiecībā uz laikposmu no 1994. gada 1. maija līdz 1997. gada 31. decembrim (apstrīdētā lēmuma preambulas 804. apsvērums).

- 63 Apstrīdētā lēmuma preambulas 805.–812. apsvērumā Komisija prezumē, ka *Hit Groep*, kurai laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 17. janvārim piederēja visas *Nedri* akcijas, īstenoja uz to izšķirošu ietekmi, un noraida argumentus, ko *Hit Groep* izvirza, lai atspēkotu šo prezumpciju.
- 64 Apstrīdētā lēmuma 1. panta 9) punktā Komisija norāda, ka laikposmā no 1984. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 19. septembrim, runājot par *Nedri*, un no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 19. janvārim, runājot par *Hit Groep*, *Nedri* un *Hit Groep*, piedaloties nolīgumu un saskaņotu darbību kopumā PT nozarē, ir pārkāpušas LESD 101. pantu.
- 65 Apstrīdētā lēmuma 2. panta 9) punktā Komisija, pirmkārt, kopīgi un solidāri uzliek *Nedri* un *Hit Groep* naudas sodu EUR 5 056 500 apmērā un, otrkārt, *Hit Groep* uzliek naudas sodu EUR 1 877 500 apmērā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 66 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2010. gada 13. septembrī, *Nedri* cēla šo prasību.
- 67 Ar 2011. gada 6. jūnija lēmumu Vispārējā tiesa lūdza Komisijai sniegt tai otro lēmumu par grozījumiem. Komisija izpildīja šo lūgumu 2011. gada 16. jūnijā.
- 68 Ar 2011. gada 26. jūlija vēstuli *Nedri* norādīja, ka nevēlas pielāgot savus pamatus saistībā ar otrā lēmuma par grozījumiem pieņemšanu.
- 69 Rakstveida process tika noslēgts 2011. gada 15. decembrī, Komisijai sniedzot atbildes uz repliku grozījumus.
- 70 Tā kā no 2013. gada 23. septembra Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tika pārcelts uz sesto palātu, kurai tādējādi 2013. gada 3. oktobrī tika nodota šīs lietas izskatīšana.
- 71 Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 52. panta 2. punktā minētais sākotnējais ziņojums sestajai palātai tika paziņots 2013. gada 8. novembrī.
- 72 2013. gada 17. decembrī atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 64. pantam noteiktajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem Vispārējā tiesa rakstveidā uzdeva prasītājam jautājumu attiecībā uz 2013. gada 18. jūlija sprieduma *Schindler Holding* u.c./Komisija (C-501/11 P, Krājums, EU:C:2013:522) iespējamo ietekmi uz tās prasības pamatojumam izvirzīto pirmo pamatu. Tā šo lūgumu izpildīja.
- 73 Ar 2014. gada 30. janvāra vēstuli *Nedri* atsaucā tās prasības pamatojumam izvirzīto pirmo pamatu attiecībā uz LESD 101. panta un Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.
- 74 2014. gada 14. maijā pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklausišanas Vispārējā tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu.
- 75 2014. gada 27. jūnija tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un lietas dalībnieki atbildēja uz Vispārējās tiesas rakstveida un mutvārdu jautājumiem.
- 76 *Nedri* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 9) punktu attiecībā uz laikposmu, par kuru tika noteikta *Hit Groep* atbildība;
 - atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta 9) punktu attiecībā uz tai noteiktā naudas soda apmēru;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

77 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

78 Lai pamatotu savu prasību atcelt tiesību aktu, *Nedri* izvirza divus pamatus.

79 Pirmkārt, *Nedri* norāda, ka, piemērojot 10 % maksimālo apmēru no iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā gūtā apgrozījuma tās 2009. gada apgrozījumam, lai gan šis maksimālais apmērs Komisijai esot bijis jāpiemēro tās 2002. gada apgrozījumam, Komisija esot pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, 2006. gada pamatnostādnes, kā arī taisnīguma, samērīguma un pienākuma norādīt pamatojumu principus.

80 Otrkārt, *Nedri* norāda, ka, tai piešķirdama tikai naudas soda apmēra samazinājumu 25 % apmērā, nevis samazinājumu 30 % apmērā, Komisija esot pārkāpusi, pirmkārt, paziņojuma par iecietību 23. punktu un, otrkārt, pienākumu norādīt pamatojumu.

Par pirmo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta, 2006. gada pamatnostādņu un taisnīguma, samērīguma un pienākuma norādīt pamatojumu principu pārkāpumu tā iemesla dēļ, ka Komisija, aprēķinot Nedri Komisijas uzliktā naudas soda apmēru, 10 % maksimālo apmēru ir piemērojusi 2009. gada apgrozījumam, nevis 2002. gada apgrozījumam

Apstrīdētā lēmuma atgādinājums

81 No apstrīdētā lēmuma preambulas 1063. un nākamajiem apsvērumiem izriet, ka, nosakot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā paredzēto 10 % no apgrozījuma maksimālo apmēru, Komisija ir uzskatījusi, ka ir jāņem vērā 2009. uzņēmējdarbības gada apgrozījums; *Nedri* to apstrīd, uzskatot, ka esot jāatsaucas uz 2002. uzņēmējdarbības gada, kas ir pēdējais gads, kad tā ir piedalījies pārkāpumā, apgrozījumam.

Lietas dalībnieku argumenti

82 *Nedri* būtībā norāda, ka Komisija esot kļūdaini piemērojusi 10 % maksimālo apmēru 2009. gada apgrozījumam un noraidījusi tās lūgumu šajā ziņā atsaukties uz 2002. gada apgrozījumu. Tā ir uzskatījusi, ka, rīkojoties šādi, Komisija esot pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, 2006. gada pamatnostādnes, it īpaši to 32. punktu, kā arī taisnīguma un samērīguma principus.

83 Prasītāja uzskata, ka no 2007. gada 7. jūnija sprieduma *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija (C-76/06 P, Krājums, EU:C:2007:326, 20. un 25. punkts) izriet, ka gadījumā, ja no laikposma, kad tika izdarīts pārkāpums, līdz lēmuma, ar kuru tam ir uzlikts naudas sods, pieņemšanas datumam ir notikušas būtiskas izmaiņas uzņēmuma ekonomiskajā situācijā, esot jāņem vērā patiesā ekonomiskā situācija laikposmā, kurā tika izdarīts pārkāpums.

84 Tā norāda, ka tās 2009. gadā gūtais apgrozījums nekādi neatspoguļojot parastās ekonomiskās darbības veikšanu pilnā apmērā divpadsmit mēnešu laikposmā un neparādot tās patieso ekonomisko situāciju laikposmā, kad tika izdarīts pārkāpums.

- 85 *Nedri* 2001. gadā gūtais apgrozījums esot bijis EUR 31 641 636 un 2009. gadā – EUR 69 345 000. Šis attīstības pamatā esot bijis, pirmkārt, izejvielu cenu straujš pieaugums un, otrkārt, *WDI* darbības PT nozarē tajā pašā laikā notikusī atsākšana.
- 86 Tā norāda, ka tātad no laikposma, kad tika izdarīts pārkāpums, līdz galīgā lēmuma pieņemšanas datumam esot notikušas būtiskas izmaiņas uzņēmuma ekonomiskajā situācijā, kas esot pamats tam, lai Komisija ņemtu vērā pārkāpuma izdarīšanas laikposma pēdējo uzņēmējdarbības gadu, tas ir, 2002. gadu.
- 87 Turklāt tā uzskata, ka, tā kā tā esot uzņēmums, kura [darbība] skar vienu preci, tā esot tikusi sodīta ievērojami smagāk nekā lielie uzņēmumi, kuri veic plašu darbību klāstu.
- 88 Komisija nepiekrīt šiem argumentiem.

Vispārējās tiesas vērtējums

– Principu atgādinājums

- 89 Saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu Komisija ar lēmumu var uzlikt naudas sodu uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, ja tie tiši vai aiz neuzmanības pārkāpj LESD 101. vai LESD 102. pantu. Attiecībā uz katru uzņēmumu un uzņēmumu apvienību, kas piedalās pārkāpumā, naudas sods nepārsniedz 10 % no tās kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā.
- 90 Tiesa ir precizējusi, ka Regulas Nr. 17 23. panta 2. punktā paredzētais apgrozījuma maksimālais apmērs ir vērsti uz to, lai Komisijas uzliktie naudas sodi nebūtu nesamērīgi ar attiecīgā uzņēmuma lielumu (spriedums *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, EU:C:2007:326, 24. punkts).
- 91 Runa ir tātad par maksimālo apmēru, kas ir vienādi piemērojams visiem uzņēmumiem un kas tiek noteikts atkarībā no katra uzņēmuma lieluma; šī maksimālā apmēra mērķis, salīdzinot ar pārkāpuma smaguma un ilguma kritēriju mērķi, ir atšķirīgs un patstāvīgs. Tā vienīgās iespējamās sekas ir tādas, ka naudas soda, kas aprēķināts, pamatojoties uz šiem kritērijiem, apmērs tiek samazināts līdz maksimālajam atļautajam apmēram. Tā piemērošana nozīmē, ka attiecīgais uzņēmums nemaksā tādu naudas sodu, kas principā būtu maksājams atbilstoši vērtējumam, kas ir veikts, pamatojoties uz minētajiem kritērijiem (spriedums, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, Krājums, EU:C:2005:408, 281.–283. punkts).
- 92 Citiem vārdiem sakot, mērķis, 23. panta 2. punktā nosakot 10 % maksimālo apmēru no katra uzņēmuma, kas ir piedalījies pārkāpumā, apgrozījuma, tostarp ir izvairīties no tā, ka naudas soda, kura apmērs pārsniedz šo maksimālo apmēru, piemērošana pārsniedz uzņēmuma maksātspēju brīdī, kad Komisija to ir atzinusi par atbildīgu par pārkāpumu un ir piemērojusi tam finansiālu sankciju (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *YKK* u.c./Komisija, C-408/12 P, Krājums, EU:C:2014:2153, 63. punkts).
- 93 Runājot par “iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu” Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta otrā punkta izpratnē, principā tas attiecas uz pēdējo pilno attiecīgā uzņēmuma darbības gadu uz lēmuma pieņemšanas datumu (spriedums, 2010. gada 28. aprīlis, *Gütermann* un *Zwicky*/Komisija, T-456/05 un T-457/05, Krājums, EU:T:2010:168, 80. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, minēts 83. punktā, EU:C:2007:326, 32. punkts).
- 94 Gan no sistēmas, kurā ir ietverta Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta otrā daļa, mērķiem, gan no šī sprieduma 92. punktā minētās judikatūras izriet, ka maksimālā 10 % apmēra no apgrozījuma piemērošana nozīmē, pirmkārt, ka Komisijas rīcībā ir informācija par apgrozījumu iepriekšējā

uzņēmējdarbības gadā pirms lēmuma pieņemšanas datuma un, otrkārt, ka šī informācija atspoguļo parastas uzņēmējdarbības pilnu gadu divpadsmit mēnešu laikposmā (spriedumi, 2005. gada 29. novembris, *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, T-33/02, Krājums, EU:T:2005:428, 38. punkts, un *Gütermann* un *Zwicky*/Komisija, minēts 93. punktā, EU:T:2010:168, 95. punkts).

- 95 Lai gan no sprieduma lietā *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, minēts 83. punktā (EU:C:2007:326, 32. punkts), izriet, ka, lai aprēķinātu Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā paredzēto naudas soda maksimālo apmēru, Komisijai principā ir jāņem vērā apgrozījums, ko attiecīgais uzņēmums ir guvis pēdējā pilnajā darbības gadā pirms lēmuma, ar ko tiek uzlikts naudas sods, pieņemšanas datuma, tomēr no regulējuma, kurā ir ietverta minētā tiesību norma, konteksta un sasniedzamajiem mērķiem izriet, ka, ja apgrozījums iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas neatspoguļo parastas uzņēmējdarbības pilnu gadu divpadsmit mēnešu laikposmā un tāad nesniedz nekādas lietderīgas ziņas par attiecīgā uzņēmuma faktisko ekonomisko stāvokli un tam uzliekamā naudas soda piemēroto apmēru, minēto apgrozījumu nevar ņemt vērā, lai noteiktu naudas soda maksimālo apmēru. Šajā pēdējā minētajā gadījumā, kas rodas tikai izņēmuma apstākļos, Komisijai, lai noteiktu naudas soda maksimālo apmēru, ir jāatsaucas uz pēdējo pilno uzņēmējdarbības gadu, kas atspoguļo pilnu parastas uzņēmējdarbības gadu (spriedums, 2012. gada 12. decembris, *1. garantovaná* /Komisija, T-392/09, EU:T:2012:674, 86. punkts, kas apelācijas instancē ir apstiprināts ar spriedumu, 2014. gada 15. maijs, *1. garantovaná*/Komisija, C-90/13 P, EU:C:2014:326).
- 96 Tā, piemēram, ja uzņēmējdarbības gads ir beidzies pirms lēmuma pieņemšanas, bet attiecīgā uzņēmuma gada pārskats vēl nav sastādīts vai tas vēl nav paziņots Komisijai, tai, lai piemērotu Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, ir tiesības un pat pienākums izmantot datus par apgrozījumu, kas ir gūts iepriekšējā uzņēmējdarbības gada laikā. Tāpat, ja grāmatvedības prakses reorganizācijas vai grozījumu rezultātā uzņēmums par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu ir iesniedzis pārskatu, kas attiecas nevis uz divpadsmit mēnešiem, bet uz īsāku laikposmu, Komisijai, lai piemērotu šo normu, ir tiesības pamatoties uz to apgrozījumu, kas ir gūts iepriekšējā pilnajā uzņēmējdarbības gadā. Tāda pati situācija ir tad, ja uzņēmējdarbības gadā pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas attiecīgais uzņēmums nav guvis nekādu apgrozījumu (spriedums *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, minēts 94. punktā, EU:T:2005:428, 39. punkts, kas ir apstiprināts ar spriedumu *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, minēts 83. punktā, EU:C:2007:326, 27. un 30. punkts).
- 97 Tomēr ir ticis nospriests, ka saistībā ar prasītājas argumentu, ka tās kopējais konkrēta gada laikā gūtais apgrozījums kādas izejvielas cenu iespējama būtiska paaugstinājuma dēļ esot “mākslīgi augsts”, ir pietiekami norādīt, ka šāds apstāklis, ja pieņem, ka tas ir pierādīts, neliedz ņemt vērā šādu apgrozījumu, lai aprēķinātu naudas soda maksimālo apmēru. No judikatūras var secināt, ka uzņēmuma gūto apgrozījumu, pat ja tas būtiski atšķiras no iepriekšējos uzņēmējdarbības gados gūtajiem apgrozījumiem, šim nolūkam var ņemt vērā, ja tas atbilst pilnam uzņēmējdarbības gadam, kurā faktiski ir tikusi veikta uzņēmējdarbība. Šajā ziņā ir jāprecizē, ka judikatūrā iekļautā atsauce uz “pilnu parastas uzņēmējdarbības gadu” ir vērsta uz to, lai izslēgtu tāda uzņēmējdarbības gada ņemšanu vērā, kurā attiecīgais uzņēmums ir atradies savas darbības izbeigšanas procesā, lai gan visa uzņēmējdarbība vēl nav bijusi izbeigta, un, runājot vispārīgāk, tāda uzņēmējdarbības gada ņemšanu vērā, kurā attiecīgā uzņēmuma rīcība tirgū neatbilst tāda uzņēmuma rīcībai, kurš veic uzņēmējdarbību parastajā nozīmē. Turpretim vienīgi tas, ka noteikta uzņēmējdarbības gada gaitā gūtais apgrozījums vai peļņa ir būtiski zemāka vai augstāka par to, kas ir gūta iepriekšējos uzņēmējdarbības gados, nenozīmē, ka attiecīgais uzņēmējdarbības gads nebūtu pilns parastas uzņēmējdarbības gads (spriedums, 2012. gada 12. decembris, *Almamet*/Komisija, T-410/09, EU:T:2012:676, 253. punkts).
- 98 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tajā skaidri un nepārprotami ir jānorāda iestādes, kas ir izdevusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt attiecīgu kontroli. Prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ievērojot lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā tiesību akta saturu, norādīto motīvu būtību un akta adresātu vai citu personu, uz kurām tas attiecas tieši un individuāli, iespējamo interesi saņemt paskaidrojumus. Netiek

prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst EKL 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (spriedumi, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/Sytraval un *Brink's France*, C-367/95 P, Krājums, EU:C:1998:154, 63. punkts; 2003. gada 30. septembris, Vācija/Komisija, C-301/96, Krājums, EU:C:2003:509, 87. punkts, un 2004. gada 22. jūnijs, Portugāle/Komisija, C-42/01, Krājums, EU:C:2004:379, 66. punkts).

- 99 Attiecībā uz samērīguma principu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru šis princips nozīmē to, ka Savienības iestāžu tiesību akti nedrīkst pārsniegt to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos likumīgos mērķus, ņemot vērā, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais, un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem (skat. spriedumu, 2013. gada 17. oktobris, *Schaible*, C-101/12, Krājums, EU:C:2013:661, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

– Par pirmā pamata pamatotību

- 100 Šajā lietā *Nedri* būtībā norāda, ka laikposmā starp 2002. un 2009. gadu tās struktūra esot tikusi grozīta un tās apgrozījums – pieaudzis un ka šie apstākļi esot pamats tam, lai 2009. uzņēmējdarbības gads nebūtu ņemams vērā, lai noteiktu 10 % no apgrozījuma maksimālo apmēru, jo tas neatspoguļojot tās faktisko ekonomisko situāciju laikposmā, kurā ir ticis izdarīts pārkāpums (tas ir, no 1987. līdz 2002. gadam).
- 101 Ir jākonstatē, ka *Nedri* apgrozījums attiecībā uz 2009. uzņēmējdarbības gadu atbilst “kopējam apgrozījumam iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā” pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un ka tas atbilst pilnam uzņēmējdarbības gadam, kurā prasītāja faktiski ir veikusi uzņēmējdarbību, ko tā pati turklāt neapstrīd.
- 102 Ņemot vērā iepriekš 93. un 97. punktā atgādināto Vispārējās tiesas judikatūru, *Nedri* norādītie argumenti attiecībā uz, pirmkārt, *Nedri* [uzņēmumā] notikušajiem struktūras grozījumiem un, otrkārt, tās apgrozījuma pieaugumu laikposmā starp 2002. un 2009. gadu tāpat neattiecas uz lietu, jo šie argumenti nav uzskatāmi par izņēmuma apstākļiem, kas varētu būt pamats tam, lai Komisija atsauktos uz apgrozījumu, kurš ir gūts nevis 2009. gadā, bet agrākā uzņēmējdarbības gadā.
- 103 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, ņemot vērā iepriekš 96. punktā minēto judikatūru, *WDI* darbības PT nozarē atsākšana nav uzskatāma par izņēmuma apstākli, kas varētu būt pamats tam, lai Komisija atsauktos nevis uz uzņēmējdarbības gadu pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, bet uz citu uzņēmējdarbības gadu.
- 104 Saistībā ar prasītājas argumentāciju, kas ir saistīta ar sprieduma *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, minēts 83. punktā (EU:C:2007:326), 25. punktu, attiecībā uz to, ka esot jāņem vērā apgrozījums, kas atspoguļo tās patieso ekonomisko situāciju “laikposmā, kurā tika izdarīts pārkāpums”, kā rezultātā būtu jānoraida ikviens uzņēmējdarbības gads, kas ir vēlāks par šo laikposmu, ir jākonstatē, ka šādas interpretācijas rezultātā būtu sistemātiski jānoraida judikatūra attiecībā uz Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, kura paredz, ka, ja nepastāv izņēmuma apstākļi, ir jāatsaucas uz kopējo apgrozījumu uzņēmējdarbības gadā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Spriedumā *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, minēts 83. punktā (EU:C:2007:326), nav atrodama neviena norāde, ka Tiesa būtu paredzējusi atkāpties no šīs pastāvīgās judikatūras. Tieši pretēji, ir jākonstatē, ka šī judikatūra ir skaidri apstiprināta sprieduma *Britannia Alloys & Chemicals*/Komisija, minēts 83. punktā (EU:C:2007:326), 30. un 41. punktā. Tiesas sprieduma 25. punkts tādējādi ir jālasa šai lietai piemītošo apstākļu kontekstā, nevis kā punkts ar vispārējo piemērošanas jomu, kurā būtu paredzēta atkāpe no Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta otrās daļas un tās judikatūrā paredzētās interpretācijas.

- 105 Ir jāsecina, ka Komisija, nepieļaujot kļūdu, ir atsaukusies uz prasītājas apgrozījumu par 2009. gadu, un tas ir gads, kas Komisijai ir bijis jāņem vērā atbilstoši iepriekš 93. un 97. punkta atgādinātajai judikatūrai.
- 106 No tā izriet, ka Komisija nav pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu.
- 107 No tā izriet, ka, atsaucoties uz 2009. uzņēmējdarbības gadu, lai aprēķinātu Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā noteikto 10 % maksimālo apmēru, Komisija nav pārkāpusi samērīguma principu, jo tā, kā tai ir bijis jādara, ir ņēmusi vērā prasītājas divpadsmit mēnešu laikā veiktās parastas uzņēmējdarbības pēdējo pilno uzņēmējdarbības gadu.
- 108 Visbeidzot, iebildums par pamatojuma trūkumu ir jānoraida, jo apstrīdētā lēmuma preambulas 1063. un nākamajos apsvērumos loģiskā veidā ir norādīti iemesli, kuru dēļ Komisija ir atsaukusies uz prasītājas apgrozījumu par 2009. gadu.
- 109 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu attiecībā uz paziņojuma par iecietību 23. punkta un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu tā iemesla dēļ, ka Komisijai esot bijis jāpiešķir prasītājai naudas soda apmēra samazinājums 30 % apmērā, nevis samazinājums 25 % apmērā

Apstrīdētā lēmuma atgādinājums

- 110 No apstrīdētā lēmuma preambulas 1082.–1087. apsvēruma izriet, ka Komisija ir uzskatījusi, ka, ņemot vērā *Nedri* sadarbību, tai var tikt piešķirts naudas soda apmēra samazinājums 25 % apmērā.

Lietas dalībnieku argumenti

- 111 *Nedri* norāda, ka, tā kā tā esot bijusi otrais uzņēmums, kas atbilst paziņojuma par iecietību 21. punkta prasībām, tai par labu esot bijis piemērojams samazinājums, kura apmērs var būt līdz 30 % no naudas soda apmēra.
- 112 Pirmkārt, tā atgādina, ka tā esot paziņojusi tās rīcībā esošos pierādījumus 2002. gada 23. oktobrī, tas ir, laikposmā, kas ir nedaudz ilgāks par vienu mēnesi no pārbaudēm, kuras ir notikušas 2002. gada 19. un 20. septembrī. Komisija esot uzskatījusi, ka tā tāpat agrā stadijā ir devusi ieguldījumu procesā (apstrīdētā lēmuma preambulas 1087. apsvēruma). Turklāt 2004. gada 29. martā tā savu pieteikumu iecietības programmas piemērošanai esot papildinājusi.
- 113 Otrkārt, *Nedri* uzskata, ka Komisija atzīstot, ka tās sniegtajai ļoti plašajai un detalizētajai informācijai, kas ir attiekusies uz visiem Eiropas mēroga nolīgumiem un tostarp – Cīrihes klubu, Skandināvijas tirgu, ieskaitot *Addtek*, un Eiropas klubu, esot bijusi būtiska pievienotā vērtība (apstrīdētā lēmuma preambulas 1084. apsvēruma).
- 114 Tomēr *Nedri* norāda, pirmkārt, ka, ņemot vērā veidu, kādā Komisija sniegto informāciju ir sagrupējusi apstrīdētajā lēmumā, šīs informācijas detalizētības pakāpe un daudzums neesot redzams pilnā mērā.
- 115 Otrkārt, tā norāda, ka apstrīdētā lēmuma preambulas 1085. apsvērumā Komisija esot kļūdaini nolēmusi, ka sniegtā informācija par klientu sadali un kvotu piešķiršanu Vācijas tirgū nav lielā mērā palīdzējusi izprast vai pierādīt pārkāpumu. *Nedri* uzskata, ka tā esot bijusi pirmā, kas ir sniegusi vērtīgu informāciju par Eiropas klubā notikušajām diskusijām par klientu sadali un kvotu piešķiršanu Vācijas tirgū. Tā precīzē, ka tā tāpat esot sniegusi pierādījumus par lielu sanāksmju skaitu attiecībā uz klientu sadali. Piemēram, Komisijas iegūtā informācija par Vācijas tirgu, kas ir norādīta apstrīdētā

lēmuma 354.–357. zemsvītras piezīmēs, esot saistīta ar *Nedri* sniegtajiem dokumentiem. Tā uzskata, ka bez tās sniegtajiem pierādījumiem Komisija būtu varējusi pierādīt tikai dažu sanāksmju gaitu, ko apstrīdētā lēmuma preambulas 1085. apsvērumā Komisija nav atspēkojusi. *Nedri* piebilst, ka Komisija tāpat neesot pamatojusi savu vērtējumu, ka šai informācijai neesot bijusi būtiska pievienotā vērtība.

116 Visbeidzot, *Nedri* norāda, ka daudzas apstrīdētajā lēmumā izdarītās atsauces uz atbildēm, ko tā ir sniegusi uz informācijas pieprasījumiem, tās pieteikumu iecietības programmas piemērošanai, izmeklēšanas gaitā sniegtu papildu informāciju un apstiprinājumiem, ko tā ir varējusi sniegt par Komisijas pieņēmumiem (apstrīdētā lēmuma preambulas 1082. un 1087. apsvērumi), parādot, ka tā ir izrādījusi plašu un ilgstošu sadarbību.

117 Tādējādi *Nedri* uzskata, ka tai piešķirtais samazinājums esot kļūdaini noteikts 25 %, nevis 30 % apmērā.

118 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

Vispārējās tiesas vērtējums

119 No paziņojuma par iecietību 20. un nākamajiem punktiem izriet:

“20. Uzņēmumi, kas neatbilst iepriekš minētajā [sadaļā attiecībā uz atbrīvojumu no naudas soda] izklāstītajiem noteikumiem, var pretendēt uz tās sodanaudas [naudas soda] samazinājumu, kas tiem citādi būtu uzlikta.

21. Lai varētu pretendēt uz sodanaudas [naudas soda] samazinājumu, uzņēmumam ir jāiesniedz Komisijai pierādījumi par iespējamo pārkāpumu, kas būtiski papildina pierādījumus[, kam ir būtiska pievienotā vērtība attiecībā uz pierādījumiem], kas jau ir Komisijas rīcībā, un tiem jāpārtrauc dalība iespējamajā pārkāpumā ne vēlāk kā pierādījumu iesniegšanas laikā.

22. “Pievienotās vērtības” jēdziens attiecas uz to, ciktāl iesniegtie pierādījumi pēc sava rakstura un[/*vai*] detalizētības pakāpes stiprina Komisijas spēju pierādīt attiecīgos faktus. Veicot šādu vērtējumu, Komisija parasti uzskata, ka lielāka vērtība ir rakstiskiem pierādījumiem, kas iegūti laikposmā, uz kuru attiecas fakti, nevis vēlāk iegūtiem pierādījumiem. Tāpat arī uzskata, ka lielāka vērtība ir pierādījumiem, kas tieši attiecas uz attiecīgajiem faktiem, nevis pierādījumiem, kam ir netieša saistība.

23. Visos galīgajos lēmumos, ko Komisija pieņem administratīvās procedūras beigās, Komisija nosaka:

a) vai uzņēmuma iesniegtajiem pierādījumiem piemīt būtiska papildu [pievienotā] vērtība, salīdzinot ar pierādījumiem, kas tajā pašā laikā ir Komisijas rīcībā;

b) uzņēmumam piemērojamo sodanaudas [naudas soda] samazinājuma līmeni attiecībā pret sodanaudu [naudas sodu], kas citādi tiktu uzlikta uzņēmumiem šādā veidā:

— [..]

— otrs uzņēmums, kas atbilst 21. punkta nosacījumiem: no 20 līdz 30 % samazinājums,

— [..].

Lai noteiktu samazinājuma līmeni katrā no minētajām kategorijām, Komisija ņem vērā laiku, kad ir iesniegti pierādījumi, kas atbilst 21. punkta nosacījumiem, un šo pierādījumu pievienoto vērtību. Tā var ņemt vērā arī uzņēmuma sadarbības apjomu un nepārtrauktību pēc pierādījumu iesniegšanas dienas.

Turklāt, ja uzņēmums iesniedz pierādījumus, kas attiecas uz Komisijai iepriekš nezināmiem faktiem, kuri tieši attiecas uz iespējamā kartēļa nopietnumu [smagumu] vai ilgumu, Komisija neņem tos vērā, nosakot sodanaudu [naudas sodu] uzņēmumam, kas iesniedzis šos pierādījumus.”

- 120 Tātad Komisijai, lai noteiktu samazinājuma, uz kuru ir tiesības otrajam uzņēmumam, procentuālo lielumu, ir jāņem vērā datums, kad ir tikuši paziņoti pierādījumi, un to pievienotā vērtība. Tāpat tā var ņemt vērā – tomēr tai nav pienākuma to darīt – uzņēmuma sadarbības apjomu un nepārtrauktību, sākot no tā paziņojuma sniegšanas dienas.
- 121 Šajā lietā ir jākonstatē, ka Komisija ir ņēmusi vērā laiku, kad ir ticis veikts *Nedri* paziņojums (apstrīdētā lēmuma preambulas 1082. un 1087. apsvērumi), un ka tā ir novērtējusi pēdējās minētās sniegto pierādījumu pievienoto vērtību (apstrīdētā lēmuma preambulas 1082.–1085. apsvērumi). Tā tāpat ir ņēmusi vērā *Nedri* sadarbības, ko tā ir izrādījusi, sākot no tās paziņojuma sniegšanas dienas, apjomu un nepārtrauktību (apstrīdētā lēmuma preambulas 1087. apsvērumi).
- 122 Tādējādi iebildums attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkumu jau no paša sākuma ir jānoraida.
- 123 Turklāt ir jāatgādina, ka paziņojuma par iecietību 23. punktā ir paredzēts, ka attiecībā uz otro uzņēmumu, kas atbilst šī paziņojuma 21. punktā paredzētajam nosacījumam, ir piemērojams samazinājums no 20 līdz 30 % apmērā, un ka šajās robežās piemērojamais samazinājums ir atkarīgs no iepriekš 120. punktā minētajiem trim kritērijiem.
- 124 Sadarbība agrā stadijā un sniegto pierādījumu pievienotās vērtības pakāpe, tāpat kā uzņēmuma sadarbības apjoma pēc tā paziņojuma veikšanas iespējamā ņemšana vērā, ir kumulatīvie kritēriji, kas tiek izvērtēti, ņemot vērā katra gadījuma kontekstu un apstākļus, un kas var būt pamats samazinājumam robežās no 20 līdz 30 % no naudas soda apmēra.
- 125 Saistībā ar Komisijas veikto šo dažādo kritēriju piemērošanu, pirmkārt, attiecībā uz brīža, kurā *Nedri* ir paziņojusi savus pierādījumus, vērtējumu ir jānorāda, ka tās pieteikums iecietības programmas piemērošanai ir ticis sniegts vienu mēnesi pēc pārbaudēm.
- 126 Tātad *Nedri* sadarbība, protams, ir tikusi izrādīta agrā administratīvā procesa stadijā, ko Komisija turklāt ir atzinusi apstrīdētajā lēmumā (preambulas 1087. apsvērumi), bet tā atšķirībā, piemēram, no *ITC* sadarbības tomēr nav notikusi nekavējoties pēc pārbaudēm.
- 127 Komisija, kad tā novērtē samazinājuma procentuālo lielumu, ko tā var piešķirt pieteikuma iecietības programmas piemērošanai iesniedzējam saistībā ar tā sadarbību, ir tiesīga ņemt vērā šādus faktiskos apstākļus.
- 128 Otrkārt, saistībā ar *Nedri* paziņojuma pievienoto vērtību vispirms ir jākonstatē, ka Komisija ir ņēmusi vērā faktu, ka tās sniegtā informācija attiecas uz visiem Eiropas līmeņa nolīgumiem, tostarp Cīrihes klubu, Skandināvijas tirgu, ieskaitot *Addtek*, un Eiropas klubu, un ka tā ir atzinusi šo apstākļu nozīmīgo pievienoto vērtību. Tas izriet no apstrīdētā lēmuma preambulas 1082.–1084. apsvēruma.
- 129 Turpinot – attiecībā uz *Nedri* izteiktajiem argumentiem saistībā ar Vācijas tirgu Komisija būtībā ir uzskatījusi, ka šie apstākļi nav devuši būtisku ieguldījumu pārkāpuma izprašanā vai pierādīšanā un ka to pievienotā vērtība tādējādi nav bijusi nozīmīga.
- 130 Ir jākonstatē, ka, vērsoties pret šo vērtējumu, prasītāja vienīgi norāda, ka tā esot bijusi pirmā, kas šajā ziņā ir sniegusi pierādījumus Komisijai, ka šie pierādījumi ir attiekušies uz lielu sanāksmju skaitu attiecībā uz klientu sadali un ka bez šiem pierādījumiem Komisija būtu varējusi pierādīt tikai dažu sanāksmju gaitu.

- 131 Tomēr tā nepierāda, kādēļ Komisijas apgalvojums, ka klientu sadale Vācijas tirgū ir tikai viens no citiem šādas apstrīdētā lēmuma 9.1.3.6 punktā aprakstītās sadales piemēriem un ka šajā ziņā sniegtajiem pierādījumiem faktiski ir tikai relatīva pievienotā vērtība, būtu neprecīzs.
- 132 Ir uzskatāms, ka *Nedri* sniegtajiem pierādījumiem, kas ir ļāvuši noteikt dažu Eiropas kluba sanāksmju gaitu attiecībā uz vienu no šajā klubā saskaņoto ģeogrāfisko tirgu elementiem, tas ir, Vācijas tirgu (tā šajā ziņā atsaucas uz apstrīdētā lēmuma preambulas 220. apsvērumu un zemsvītras piezīmi Nr. 354, kā arī preambulas 223. apsvērumu un zemsvītras piezīmi Nr. 357), tāpat ir relatīva pievienotā vērtība. Turklāt, kā ir pamatoti norādījusi Komisija, citas sanāksmes attiecībā uz šo tirgu gaita ir varējusi tikt pierādīta ar cita aizliegtās vienošanās dalībnieka sniegtajiem pierādījumiem (skat. apstrīdētā lēmuma preambulas 221. apsvērumu un zemsvītras piezīmes Nr. 354 un 355).
- 133 Treškārt, no apstrīdētā lēmuma preambulas 1087. apsvēruma izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā *Nedri* vēlāko sadarbību.
- 134 Ir jāsecina, ka, ņemot vērā brīdi, kurā ir ticis iesniegts *Nedri* pieteikums iecietības programmas piemērošanai, un pierādījumu, ko tā ir sniegusi Komisijai, pievienoto vērtību un tās vēlāko sadarbību, ir uzskatāms, ka, noteikdama tai piemērojamā naudas soda apmēra samazinājuma likmi 25 % apmērā, Komisija nav pieļāvusi kļūdu.
- 135 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida.
- 136 Tātad prasība ir jānoraida pilnā apmērā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 137 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Nedri Spanstaal BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 15. jūlijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšmets	2
Tiesvedības priekšvēsture	4
Nozare, kas ir tiesvedības priekšmets	4
Prece	4
Piedāvājuma struktūra	5
Pieprasījuma struktūra	5
Tirdzniecība Eiropas Savienībā un EEZ	5
Nedri un tā mātesuzņēmums Hit Groep	5
Administratīvais process	6
Pirmais pieteikums iecietības programmas piemērošanai un DWK piešķirtais atbrīvojums	6
Pārbaudes un informācijas pieprasījumi	6
Citi pieteikumi iecietības programmas piemērošanai un Komisijas sniegtās atbildes	7
Procesa uzsākšana un paziņojums par iebildumiem	7
Piekluve lietai un uzklauššana	8
Papildu informācijas pieprasījumi	8
Apstrīdētais lēmums	8
Cīrihes klubs un reģionālie nolīgumi	9
Eiropas klubs un reģionālie nolīgumi	9
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	11
Juridiskais pamatojums	12
Par pirmo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta, 2006. gada pamatnostādņu un taisnīguma, samērīguma un pienākuma norādīt pamatojumu principu pārkāpumu tā iemesla dēļ, ka Komisija, aprēķinot Nedri Komisijas uzliktā naudas soda apmēru, 10 % maksimālo apmēru ir piemērojusi 2009. gada apgrozījumam, nevis 2002. gada apgrozījumam	12
Apstrīdētā lēmuma atgādinājums	12
Lietas dalībnieku argumenti	12
Vispārējās tiesas vērtējums	13
– Principu atgādinājums	13

– Par pirmā pamata pamatotību	15
Par otro pamatu attiecībā uz paziņojuma par iecietību 23. punkta un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu tā iemesla dēļ, ka Komisijai esot bijis jāpiešķir prasītājam naudas soda apmēra samazinājums 30 % apmērā, nevis samazinājums 25 % apmērā	16
Apstrīdētā lēmuma atgādinājums	16
Lietas dalībnieku argumenti	16
Vispārējās tiesas vērtējums	17
Par tiesāšanās izdevumiem	19